

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203016
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719203016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci starostlivosti o maloletú X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa matky F. S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo L., A. N. XXXX/XX, XXX XX, zastúpenej AK JUDr. Andrea Slezáková s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Robotnícka 10, 974 01, IČO: 36 860 999 a otca S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo L., G. V. XXXX/X, XXX XX, zastúpeného Mgr. et. Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou, so sídlom AK v Žiari nad Hronom, Pod Donátom 5, 965 01, IČO: 44 465 203, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 7P/13/2019-149 zo dňa 05.12.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 5P/297/2015-37 zo dňa 08.02.2016 v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 230,-Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ustanovení §62 ods. 1, 2, 4, 5, §75 ods. 1, §76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej v texte aj len „Zákon o rodine“ alebo „ZR“); zo zisteného skutkového stavu konštatoval, že maloletá pochádza z manželstva rodičov, rozvedeného rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/297/2015-37 zo dňa 08.02.2016, v ktorom bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletej na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a zaviazaní sa otca prispievať na výživu maloletej sumou 125,-Eur mesačne; styk otca s maloletým dieťaťom na čas po rozvode súd neupravil. Maloletá má v súčasnosti 13 rokov a je žiačkou 8. ročníka základnej školy, od času posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti zo strany otca nastala u nej podstatná zmena pomerov tým, že navštevuje 2. stupeň základnej školy, je staršia, vyrástla o 10 cm, pribrala 15 kg, s čím sú spojené zvýšené pravidelné aj nepravidelné výdavky na dieťa, matka jej musela vymeniť celý šatník, dieťa konzumuje viac stravy, v súčasnosti podstupuje liečbu zubným strojčekom z dôvodu správneho vývoja chrupu a úpravy postavenia zubov, s čím sú spojené ďalšie finančné výdavky, pretože liečba nie je ukončená. Matka dieťaťa je nútená vykonávať prácu v dvoch zamestnaniach, aby ich obe uživila; jej príjem predstavuje podľa potvrdenia jedného jej zamestnávateľa čistá mzda v čase od januára 2019 do mája 2019 od 449,20 Eur do 453,15 Eur a od ďalšieho zamestnávateľa od júna 2018 do mája 2019 od 72,03 Eur do 296,16 Eur v závislosti od počtu odpracovaných hodín; v súčasnosti je onkologickým pacientom, podstupuje liečbu, ktorá bude trvať ešte minimálne 1 rok. Výdavky matky

predstavujú na bývanie, energie, televíziu a internet 107,-Eur, iné potreby 5,-Eur, za výtvarný krúžok maloletej zaplatí 6,70 Eur, na MHD pre maloletú 5,-Eur, na telefón 5,-Eur, stravu doma 115,-Eur, na lieky 10,-Eur, na akvaristiku 5,-Eur, na životnú poisťku 13,-Eur, na stavebné sporenie 10,-Eur, za zubný strojček a ošetrovania u stomatológa v čase od 06.07.2017 do 27.06.2019 zaplatila 611,-Eur, pričom maloletá absoljuje každé 2 mesiace kontroly u stomatológa, za ktoré matka platí približne 38,-Eur; obedy pre maloletú pripravuje stará mama zo strany matky, ktorej matka maloletého dieťaťa prispieva za týmto účelom 30,-Eur mesačne, na oblečenie a obuv za rok, keďže bolo potrebné vymeniť celý šatník maloletej, matka vynaložila 720,-Eur, čo predstavuje 60,-Eur/mesiac; priemerné mesačné výdavky tak na maloletú predstavujú 389,-Eur. Matka platí za komunálny odpad 25,-Eur, na školské potreby a poplatky 50,-Eur, na uloženie pupočníkovej krvi maloletej 21,-Eur ročne.

Matka má vo výlučnom vlastníctve 3-izbový byt, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

Otec maloletej dosahuje príjem podľa potvrdenia od zamestnávateľa 904,-Eur netto, ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepribudla; s maloletou sa nestretáva a osobnú starostlivosť oň nevykonáva vôbec. Je polovičným spoluvlastníkom 3-izbového bytu, ktorý zakúpil spoločne so svojou priateľkou, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti a platí náklady na byt vo výške 118,-Eur mesačne, pretože jeho priateľka podľa ich vzájomnej dohody platí 30,-Eur mesačne na elektrinu a ich spoločné náklady na voľnočasové využitie. Otec spláca pôžičku vo výške 74,40 Eur, platbu na internet vo výške 15,90 Eur, svoju životnú poisťku vo výške 6,64 Eur. Vlastní motorku, za ktorú platí povinné zmluvné poistenie 80,-Eur ročne, za servis 240,-Eur ročne, používa auto svojej priateľky, preto jej prispieva na pohonné hmoty 20,-Eur mesačne; zhorel mu televízor, na kúpu nového formou pôžičky mu vznikli nepredvídané výdavky v sume 319,-Eur, ktorú mesačne spláca po 31,90 Eur. Za telefón zaplatí mesačne 10,-Eur, na svoje oblečenie 30,-Eur mesačne; hygienické potreby nakupuje mesačne za 15,-Eur. Z týchto výdavkov okresný súd akceptoval ako nevyhnutné mesačné výdavky otca na bývanie sumu 109,-Eur (polovicu zo sumy, ktorú platí otec, pretože druhú polovicu je povinná platiť ako spoluvlastníčka jeho priateľka), akceptoval náklady na oblečenie vo výške 30,-Eur, na hygienické potreby 15,-Eur, na stravu 180,-Eur, na splátku životného poistenia 6,64 Eur, spolu vo výške 340,64 Eur; ostatné výdavky (platby povinného zmluvného poistenia za osobné motorové vozidlo, ktorého nie je vlastníkom, platby v súvislosti so servisom osobného motorového vozidla, ako aj za PHM na toto motorové vozidlo, platby za servis a prevádzku motorky, platbu úveru, platby za telefón, internet a platba za byt za priateľku) súd vyhodnotil ako výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné pre život, a to spolu vo výške 240,-Eur, ktoré potom nebral pri rozhodovaní o možnostiach a schopnostiach otca platiť výšku bežného výživného do úvahy.

Otec sa s maloletou nestretáva, avšak pri príležitosti jej sviatkov (meniny, narodeniny) ako aj pri príležitosti Vianoc a Veľkej noci jej prispieva sumou 50,-Eur, t.j. 4-krát do roka po 50,-Eur, spolu 200,-Eur; prispel aj na nepredvídané výdavky, a to na kúpu bicykla, notebooku a kolobežky.

Okresný súd konštatoval, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodiča a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať dcére na výživu sumou 230,-Eur mesačne; matka v konaní vyčíslila a preukázala základné mesačné výdavky na dcéru v sume približne 400,-Eur, pričom táto suma pokrýva iba nevyhnutné výdavky na bežný každodenný život maloletého dieťaťa. Okresný súd prihliadol aj na skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloleté dieťa vykonáva výhradne matka, otec nedeklaroval a žiadnym spôsobom nepreukázal svoju snahu o obnovenie narušeného vzťahu s maloletou dcérou. Priemerný mesačný zárobok otca vo výške 904,-Eur je o 1/3 vyšší ako priemerný mesačný zárobok matky v obidvoch zamestnaniach (632,-Eur). Matka plní svoju vyživovaciu povinnosť predovšetkým osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa poskytovaním vecných plnení, a to bývaním a stravovaním, zabezpečením zdravotnej starostlivosti maloletého dieťaťa a pod..Okresný súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti zohľadnil aj skutočnosť, že v čase rozhodovania je matka onkologickým pacientom a podstupuje liečbu, ktorá bude trvať ďalší kalendárny rok. Matka nie je práceneschopná, pretože zamestnávateľ jej umožnil po absolvovaní chemoterapie zostať niekoľko dní doma, ale v dôsledku tejto skutočnosti sa znížil jej príjem u tohto zamestnávateľa (na čerpacej stanici). Keďže dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, je zrejmé, že forma vyživovacej povinnosti otca, ktorý v tomto prípade nevykonáva osobnú starostlivosť o maloleté dieťa vôbec, sa musí premietnuť do výšky určeného bežného výživného.

O trovách konania okresný súd rozhodol s odkazom na §52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.m.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec okresnému súdu vrátil na ďalšie konanie,

alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 150,-Eur mesačne od právoplatnosti tohto rozhodnutia, aby v prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Neboli splnené procesné podmienky (odvolací dôvod podľa §365 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej v texte aj len „C.s.p.“), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (odvolací dôvod podľa §62 ods. 1 C.m.p.).

Okresný súd pri rozhodovaní o určení výšky vyživovacej povinnosti voči maloletemu dieťaťu nedostatočne prihliadol na súčasné schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, následkom čoho na jednej strane dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na druhej strane nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci; inak by musel nevyhnutne dôjsť k záveru, že v jeho súčasných schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch je plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletemu dieťaťu v maximálnej možnej výške 150,-Eur mesačne a že akákoľvek suma presahujúca túto sumu je pre neho priam likvidačná. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane maloletej X. k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie vyživovacej povinnosti až na sumu 230,-Eur, taktó určené výživné nie je primerané jej odôvodneným potrebám (jej odôvodnené pomery nemôžu dosahovať až hranicu 400,-Eur mesačne) a zároveň spravodlivo nezohľadňuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery u oboch rodičov. Hoci dôvody na zvýšenie výživného v súčasnosti sú dané, keďže od poslednej úpravy výživného je maloletá X. vekovo staršia, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym právnym záverom, keď považoval za potrebné zvýšiť výživné až na sumu 230,-Eur; nevychádzal z reálnej situácie a zo schopností otca, jeho rozhodnutie je nezákonné a hrubo porušujúce právo otca na spravodlivý proces, ako aj na právo otca na zákonné rozhodnutie a riadne odôvodnenie rozhodnutia.

Odvolateľ poukázal na ustanovenie §62 ods. 1, 2 veta prvá Zákona o rodine, na §75 ods. 1 ZR, na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky (Krajský súd v Trnave sp.zn. 10CoP/3/2016 zo dňa 29.06.2016, Krajský súd v Žiline sp.zn. 9CoP/36/2008 zo dňa 18.07.2008, Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/598/2015 zo dňa 30.09.2015 a iné).

Okresný súd nevyhodnotil a neakceptoval ako nevyhnutné pre život otca jeho pravidelné výdavky na telefón vo výške 10,-Eur a internet vo výške 15,90 Eur mesačne, pričom takéto výdavky na strane maloletej a matky rešpektoval. Okresný súd mal buď rešpektovať výdavky rovnakého charakteru na obidvoch stranách alebo ich nerešpektovať rovnako na obidvoch stranách.

Okresný súd ďalej nesprávne neprihliadol na jeho výdavky na platby povinného zmluvného poistenia na motorku v jeho vlastníctve vo výške 22,31 Eur štvrťročne (7,44 Eur mesačne), servis motorky vo výške 20,-Eur mesačne (240,-Eur ročne) ako ani na jeho výdavky na nákup pohonných hmôt do motorky, hoci tieto výdavky je možné vyhodnotiť ako jeho odôvodnené výdavky. Práca, ktorú vykonáva, si vyžaduje vysoké pracovné nasadenie s častými nadčasmi, vykonáva ju v prípade potreby aj počas víkendov, či sviatkov, a preto považuje za nevyhnutné, aby za účelom odbúrania stresu a reprodukcie svojej pracovnej sily, mal aj nejakú zmysluplnú voľnočasovú aktivitu, ktorou je v jeho prípade jazda na motorke a že výdavky spojené s touto aktivitou je potrebné vnímať ako odôvodnené vynakladané; poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.06.2016 sp.zn. 11CoP/32/2016. Okresný súd na druhej strane nevyjadril žiadne výhrady voči matkou v konaní uvádzaným výdavkom na nákup pohonných hmôt vo výške 90,-Eur mesačne, ani voči ňou tvrdenému jej výdavku na povinné zmluvné poistenie jej osobného motorového vozidla vo výške 96,-Eur ročne, čo opäť len svedčí o diskriminačnom a prehnane kritickom nazeraní súdu prvej inštancie na výdavky jeho osoby v porovnaní s jeho nazeraním na výdavky matky a maloleteho dieťaťa. Opäť poukázal na ustanovenie §62 ods. 2 Zákona o rodine.

Okresný súd neskúmal, či matka nie je alebo v minulosti niekedy nebola schopná nájsť si zamestnanie vzhľadom na ňou dosiahnuté vzdelanie a produktívny vek v odbore, ktorý vyštudovala za účelom dosahovania vyššieho príjmu, a to len v jednom zamestnaní bez potreby privyrábania si v druhom zamestnaní popri práci v trvalom pracovnom pomere a či bezdôvodne nezastáva horšie platené miesto, nezodpovedajúce jej kvalifikácii, hoci niet prekážok, aby zastávala lepšie platené miesto. Súd prvej inštancie neskúmal, či nie je na strane matky možnosť, resp. či vôbec niekedy vyvinula nejakú aktivitu

nájsť si takéto lepšie platené zamestnanie v mieste svojho bydliska vo L., aby tým eliminovala svoje vysoké výdavky, súvisiace s dochádzkou za prácou v G. G. (90,-Eur mesačne). Takýto prístup matky (práca v dvoch zamestnaniach) okresný súd naopak vyzdvihol, namiesto toho, aby jej rázne prizvukoval, že aj ona, nielen otec maloletého dieťaťa, je povinná prispievať na maloleté dieťa podľa svojich schopností a možností a nielen podľa príjmu zo zamestnania vo výške cca 430,-Eur, ktorý dlhodobo dosahuje v spoločnosti U., s ktorým sa matka uspokojila a ani si nehľadala zamestnanie, kde by mohla dosahovať vyšší príjem a odbremenila sa tak od nutnosti vykonávať aj druhú prácu pre spoločnosť G. na čerpacej stanici X., kde dosahuje príjem cca 202,-Eur. Naproti tomu okresný súd otcovi rázne vytkol, aby zanechal svoje súčasné zamestnanie a našiel si iné lepšie platené, aby mohol platiť výživné na maloletú X. v určenej výške 230,-Eur bez ohrozenia uspokojovania svojich vlastných odôvodnených potrieb. Tento názor otec považoval za absurdný, keďže jeho možnosti na trhu práce sú s prihliadnutím na lokalitu, v ktorej žije, ako aj s prihliadnutím na jeho vek - 49 rokov - značne obmedzené a je veľmi nepravdepodobné, že by sa mu mohlo podariť nájsť si iné pre neho vhodné zamestnanie, v ktorom by mohol dosahovať vyšší, ako v súčasnosti dosahovaný, príjem. Naproti tomu matka, ktorá je od neho mladšia a má len 43 rokov, je v produktívnom veku a má vysokoškolské vzdelanie, teda má väčšie možnosti zabezpečenia si pracovnou činnosťou vyšší príjem, avšak túto možnosť nevyužíva. Aj od matky mal požadovať okresný súd, aby sa podieľala na odôvodnených potrebách maloletej X. podľa svojich potencionálnych možností. Na tomto jeho názore nemení nič ani skutočnosť, že matka je onkologický pacient a začala podstupovať liečbu, pretože matka aktivitu na vyhľadanie lepšie plateného miesta zodpovedajúceho jej kvalifikácii a nachádzajúceho sa v mieste svojho bydliska nevyvíjala ani predtým, ako sa onkologickou pacientkou stala, t.j. keď na jej strane neexistovala prekážka (prekážka neexistuje ani v súčasnosti). Matka v priebehu súdneho konania nepredložila ani neuviedla žiadny dôkaz, resp. lekársky záznam, z ktorého by vyplývalo, že v dôsledku jej ochorenia má zníženú pracovnú schopnosť a že v tomto dôsledku sa stala invalidnou, resp. že by jej bol priznaný čo i len minimálny stupeň invalidity, alebo že by sa stala dlhodobo práce neschopnou, teda že by jej pracovná produktivita bola alebo sa mohla akýmkoľvek spôsobom objektívne znížiť. Okresný súd v tomto smere neoprávnene podrobil kritike len osobu otca.

Okresný súd nezohľadnil ani skutočnosť, že matka je výlučnou vlastníčkou 3-izbového bytu; otec síce tiež býva v 3-izbovom byte, ktorého je však len podielovým spoluvlastníkom. Uvedený 3-izbový byt matka nadobudla do svojho výlučného vlastníctva po predchádzajúcom rozhodnutí súdu o výživnom, teda od poslednej úpravy výživného nastala u nej zmena pomerov, keď sa jej majetkové pomery podstatne zlepšili. Táto skutočnosť sa zákonite mala odzrkadliť v argumentácii súdu prvej inštancie, obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku, týkajúceho sa hodnotenia majetkových pomerov oboch rodičov.

Sumu pravidelných výdavkov na maloletú X., matkou vyčíslenú na 400,-Eur mesačne, považoval za umelo nadhodnotenú. Výživné v dôsledku tejto skutočnosti určené vo výške 230,-Eur je vysoké, je určované súdmi Slovenskej republiky zriedkavo aj pri stanovovaní výživného na dospelé deti, študujúce na vysokých školách, značne vzdialených od miesta svojho pobytu, a teda je neakceptovateľné, že takúto sumu výživného súd určil pre zdravé maloleté dieťa, študujúce na základnej škole v mieste svojho bydliska. Toto výživné nebude matkou v celom rozsahu používané na uspokojovanie odôvodnených potrieb X., ale značná časť z tejto sumy bude používaná aj na uspokojovanie potrieb matky alebo jej záujmov. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.06.2016, sp.zn. 10CoP/15/2016. Namietol a spochybnil matkou tvrdený a nepreukazovaný výdavok vo výške 30,-Eur mesačne na stravu maloletej, poskytovanú starej matke maloletého dieťaťa; dôvody údajného odmietania stravovania sa maloletej X. v školskej jedálni neboli matkou vysvetlené a reálnejšia verzia sa mu javila, že maloletá sa stravuje zadarmo u svojej starej matky z dôvodu, aby nemala žiadne výdavky na stravovanie. Tento výdavok okresný súd nesprávne zohľadnil a celkom neodôvodnene zaradil medzi ostatné položky, tvoriace odôvodnené potreby maloletej X..

Rovnako neodôvodnený je aj výdavok vo výške 720,-Eur ročne, t.j. 60,-Eur mesačne na oblečenie a obuv maloletej X., ktorý si nemôže dovoliť ani pracujúci človek. Oblečenie a obuv nie je potrebné meniť každý rok, pretože sú nosené len v tom - ktorom ročnom období a pri správnom zaobchádzaní vydržia aj niekoľko sezón.

Spochybnil a namietol výdavok vo výške 5,-Eur mesačne za akvaristiku, ktorej sa maloletá údajne venuje, ako aj sumu 21,-Eur mesačne na uskladnenie pupočníkovej krvi. Okresný súd nesprávne posúdil aj výdavky matky na zabezpečenie zubného strojčeka pre maloletú X. a jej následné zubné ošetrenia, ktoré posúdil ako výraznú zmenu pomerov, odôvodňujúcu zvýšenie vyživovacej povinnosti.

V čase určenia vyživovacej povinnosti v roku 2016 maloletá navštevovala základnú školu, na ktorej pokračuje v štúdiu v súčasnosti, a teda náklady súvisiace s návštevou základnej školy, ako aj náklady na cestovné do školy sa od predchádzajúcej úpravy o výživnom žiadnym spôsobom nezmenili.

Okresný súd tiež nijako nezohľadnil, že nad rámec bežného výživného 125,-Eur otec prispieva maloletej X. 4-krát ročne sumou 50,-Eur k meninám, narodeninám, pri príležitosti ukončenia školského roka za vysvedčenie a na Vianoce, že viackrát prispel aj v prípade nepredvídaných výdavkov na kúpu bicykla, lyží, kolobežky, notebooku a tiež nezohľadnil, že maloletej X. príležitostne finančne prispievajú nezištné aj jeho rodičia, na rozdiel od rodičov matky - starej matky, ktorá podľa ničím nepreukázaného tvrdenia matky je údajne ochotná maloletej X. poskytovať stravu výlučne za poplatok vo výške 30,-Eur mesačne. Otec teda na výživu maloletej vždy prispieval aj nad súdom stanovený rozsah napriek tomu, že maloletá X. s ním odmieta komunikovať a stretávať sa s ním. Starostlivosť o maloletú nezabezpečuje teda vzhľadom na vlastné rozhodnutie, ale preto, že maloletá odmieta kontakt s ním a on jej vôľu rešpektuje. Okresný súd tiež vôbec nezohľadnil, že časť odôvodnených potrieb maloletej X. môže byť a nepochybne aj je uspokojovaná aj zo štátnych sociálnych dávok (rodinné prídavky a daňový bonus), ktoré matka maloletej poberá (od 01.01.2020 je daňový bonus na dieťa nad 6 rokov 22,72 Eur za mesiac a prídavok na dieťa od 01.01.2020 je 24,95 Eur za mesiac).

Okresný súd nesprávne zohľadnil posudzovanie nákladov otca na domácnosť (nájomné za byt vo výške 218,-Eur mesačne) v kontexte počtu osôb, ktoré žijú s ním v spoločnej domácnosti; nevyhnutné mesačné výdavky otca mal okresný súd vyhodnotiť nie v polovici sumy 218,-Eur, ale v celej jej výške; zistenie okresného súdu, že jeho priateľka ako spoluvlastníčka bytu, v ktorom žijú, neprispieva na domácnosť a že v celom rozsahu tieto výdavky znáša výlučne len on sám, neobstojí. S priateľkou majú ústnu dohodu, v zmysle ktorej on hradí náklady, spojené s nájmom bytu vo výške 218,-Eur, zatiaľ čo jeho priateľka v celom rozsahu hradí výdavky za elektrinu vo výške 30,-Eur mesačne a prispieva na výdavky spojené s bežným chodom domácnosti a hradí ich spoločne výdavky spojené s ich spoločnými voľnočasovými aktivitami, čím ona pokrýva výdavky jeho osoby približne v rovnakej výške 109,-Eur, ako on hradí za ňu polovicu nájmu za byt.

Po zohľadnení všetkých skutočností mal okresný súd dospieť k záveru, že otec je schopný platiť výživné zvýšené zo sumy 125,-Eur mesačne na sumu 150,-Eur mesačne, pretože pravidelné výdavky otca sú vo výške 863,04 Eur a pozostávajú z nákladových položiek (výživné 230,-Eur mesačne, nájomné 218,-Eur mesačne, internet 15,90 Eur mesačne, telefón 10,-Eur mesačne, splátka pôžičky na rekonštrukciu bytu 74,40 Eur, splátka životného poistenia 6,64 Eur mesačne, strava 180,-Eur, oblečenie 30,-Eur, hygienické potreby 15,-Eur, pohonné hmoty 20,-Eur, povinné zmluvné poistenie motorky 7,44 Eur, servis motorky 20,-Eur, splátka spotrebného úveru za kúpu televízora 31,90 Eur, miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady 2,09 Eur, daň z nehnuteľnosti 1,67 Eur), ktoré vzhľadom na jeho mesačný príjem vo výške 780,-Eur mesačne znamená, že sa dostal do bezvýchodiskovej životnej situácie, keď výška jeho mesačného príjmu je nižšia ako jeho každomesačné výdavky, v ktorých nezohľadnil neočakávané výdavky, vznikajúce v prípade napr. potreby lekárskeho ošetrovania.

Napadnutý rozsudok okresného súdu je zmatečný, nie je z neho zrejmé, čo bolo podkladom pre takéto rozhodnutie a na základe akých skutočností súd prvej inštancie rozhodol.

Rozsudok je arbitrárny, má vady, ktorými bolo porušené právo otca na spravodlivý proces v zmysle článku 46 a nasl. Ústavy SR, ako aj s odkazom na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je potrebné považovať nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia s poukazom na §220 ods. 2 C.s.p.. K odvolaniu pripojil čestné vyhlásenie jeho priateľky Z. P. P. zo dňa 08.01.2020, výpis z účtu z banky zo dňa 08.01.2020, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX a rozhodnutie správcu dane S. L. o vyrubení miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Okresný súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletemu dieťaťu posudzoval schopnosti, možnosti a majetkové pomery správne, otec má pravidelný mesačný príjem vo výške 904,-Eur, do času rozhodnutia súdu vo veci pracovné miesto nezmenil, nezmenili sa ani jeho príjmové pomery, nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, osobnú starostlivosť o maloleté dieťa nevykonáva vôbec.

Súd zdôraznil, že matka vyčíslila a preukázala základné mesačné výdavky na dcéru približne vo výške 400,-Eur, ktorá suma pokrýva iba nevyhnutné výdavky na bežný každodenný život maloletého dieťaťa; otec preukazované výdavky maloletej na pojednávaní dňa 05.12.2019 nijako nerozporoval.

Okresný súd bral vo úvahy skutočnosť, že priemerný mesačný zárobok otca vo výške 904,-Eur je o 1/3-inu vyšší ako priemerný mesačný zárobok matky 632,-Eur, pričom ona má dve zamestnania, aby takýto príjem dosiahla.

Zohľadnil aj skutočnosť, že v súčasnosti je matka onkologickým pacientom a podstupuje liečbu, ktorá bude trvať ďalší kalendárny rok.

Poprela, že by si nehľadala v minulosti výhodnejšie zamestnanie s lepším príjmom a v mieste svojho bydliska; predložila maily ňou zaslané do firiem ponúkajúcich prácu prostredníctvom internetovej stránky Profesia v roku 2019, avšak bezvýsledne. Po zistení jej diagnózy ďalej aktivitu ohľadne hľadania novej práce prerušila, pretože sa potrebuje venovať liečbe, obaja súčasní zamestnávateľia jej vyšli v ústrety, keďže z existenčných dôvodov odmietla práceneschopnosť. Po aplikácii chemoterapie zostáva 2-3 dni doma vzhľadom na jej vedľajšie účinky, bolesti celého tela a nevoľnosť. Zamestnávateľ U., N. jej v tomto období povolil pracovať z domu vzhľadom na charakter a náplň jej práce. Tiež druhý zamestnávateľ G., kde pracuje na čerpacej stanici, robí rozpis jej smien tak, aby nebola ovplyvnená jej liečba a aby nebola v práci v čase chemoterapie a aj pár dní po nej, kedy sa naplno prejavujú jej vedľajšie účinky.

Pri dochádzaní do zamestnania v G. G. má zvýšené náklady na dopravu vo výške cca 90,-Eur na PHM auta, ale tieto náklady ako aj náklady na platenie povinného zmluvného poistenia okresný súd nebral do úvahy, pretože podľa jeho názoru nešlo o náklady, vynaložené na potreby maloletej X..

Poukázala na to, že onkologickým pacientom je od októbra 2019, podstupuje ďalšiu liečbu, behom dvoch týždňov po zistení jej diagnózy absolvovala operáciu, nejaký čas trvala aj jej rekonvalescencia po operácii a musela sa psychicky vyrovnáť s touto diagnózou. Maloletú X., ktorú vychováva a je na ňu odkázaná, informácia o ochorení matky zaskočila; matka vyjadřila znechutenie nad reakciou, vyjadreniami a správaním otca na túto situáciu.

Otec tvrdí, že okresný súd nedostatočne zohľadnil majetkové pomery matky, keďže je výlučnou vlastníčkou 3-izbového bytu a on je len podielovým spoluvlastníkom jeho bytu. Matka byt nadobudla do vlastníctva po ich rozvode a po vyporiadaní BSM, kedy ich spoločný byt nadobudnutý počas manželstva predali a peniaze si rozdelili na polovicu. Matka v snahe zabezpečiť pre dcéru rovnaké alebo aspoň podobné podmienky, aké mala pred ich rozvodom (vlastná izba a súkromie), keďže rákala s tým, že s pribúdajúcim vekom ho bude potrebovať, kupovala byt, v ktorom v súčasnosti žijú. Keďže suma z predaja spoločného bytu nebola postačujúca na kúpu iného bytu, na jeho čiastočnú rekonštrukciu a na dokúpenie chýbajúceho vybavenia, bola nútená zobrať hypotekárny úver. Nesúhlasila preto s tvrdením otca, že sa jej majetkové pomery zlepšili, keďže ona okrem bežnej zálohovej platby za nájom vo výške 150,-Eur mesačne platí aj splátku hypotekárneho úveru vo výške cca 94,-Eur mesačne, pričom ani túto položku okresný súd na pojednávaní 05.12.2019 nezapočítal ako náklad na maloletú X.. Naopak otec, keďže svoj byt kupoval spolu s priateľkou, mal dostatok financií na kúpu svojej polovice bytu a nemusel sa zadlžovať hypotekárnym úverom.

Otec ďalej spochybnil ňou tvrdený výdavok 30,-Eur mesačne, ktorý ona platí svojej matke za prípravu teplých obedov pre maloletú X.. Maloletá odmietla chodiť na obedy v školskej jedálni pred cca 2 rokmi, kedy sa jej stalo, že pri jedení polievky v školskej jedálni zacítila v ústach črepinu z taniera, ktorú našťastie neprehltla a hneď ju z úst vybrala a oznámila to svojej triednej učiteľke. Po tomto incidente odmietla chodiť na obedy, preto sa matka dohodla so svojou matkou, či bude ochotná jej variť obedy, aby mala pravidelnú teplú stravu s tým, že matka jej na nákup surovín na varenie bude prispievať sumou 30,-Eur na mesiac, keďže za obedy v školskej jedálni v tej dobe platila cca 22,-Eur na mesiac. Jej matka je poberateľkou starobného dôchodku, výška ktorého ledva postačuje na pokrytie jej vlastných výdavkov na byt, energie, stravu a lieky a nie ešte na to, aby sa u nej denne zadarmo stravovala maloletá X..

Pokiaľ sa týka výdavkov na oblečenie pre dcéru, toto bolo potrebné vzhľadom na jej rýchly rast, ktorý ešte nie je ukončený. Kúpa 10 kusov tričiek a 7 kusov dlhých nohavíc na rok nie je veľké množstvo oblečenia, ktoré je priebežne obmieňané, keďže sa nosením niekedy aj viackrát za rok zoderie alebo inak znehodnotí, prípadne, ak dcéra narastie alebo priberie, viac sa do neho nezmesť. Maloletá v poslednom období rapídne vyrástla po fyzickej stránke, keď pribrala 15 kíľ a narástla o 10 cm.

Vyjadřila neporozumenie nad tvrdením otca, že maloletá X. sa údajne venuje akvaristike, keďže na kúpu jedného akvária jej finančne prispel pred cca 2,5 rokmi aj otec (akvárium bolo darčekom k jej meninám). Odvtedy má zakúpené ešte jedno veľké a tri maličké akváriá, ktoré pravidelne raz za týždeň čistí a podľa potreby zariaďuje rastlinami, rybkami a krevetkami. Matkou odhadnutý náklad vo výške 5,-Eur na mesiac ani zďaleka nezodpovedá sume, ktorú na svoju záľubu dcéra mŕňa.

Ohľadom nákladov na zubný strojček a liečbu poukázala na to, že po dátume, ku ktorému dokladovala náklady spojené s ošetreniami u zubnej lekárky pred súdom prvej inštancie, absolvovali ešte ďalšie návštevy v mesiacoch september, november, december 2019 a január 2020, na ktoré uhrádzala doplatok vo výške cca 91,-Eur a ďalšia plánovaná návšteva mala byť v marci 2020.

Vyjadřila sklamanie z konania a postoja otca maloletej, z jeho správania na pojednávaní, na ktoré nadväzuje ním podané odvolanie s poukazom na štýl spísania predmetného odvolania a na celkovú

argumentáciu, v ktorej otec namiesto toho, aby zohľadnil zvýšené odôvodnené výdavky a náklady maloletej dcéry, nezmyselne útočí na osobu matky a zámerne uvádza nepravdivé skutočnosti.

Matka svoje vyjadrenie ešte doplnila a uviedla, že po rozhodnutí okresného súdu na pojednávaní dňa 05.12.2019 jej bol vydaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, a teda v súčasnosti je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 80%.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že odvolanie otca berie na vedomie a ak odvolací súd bude mať preukázané, že výška určeného výživného nie je stanovená primerane odôvodneným potrebám maloletej a zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, odporučil výšku výživného určenú okresným súdom znovu prehodnotiť a stanoviť výšku výživného, zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletej a zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu §65 a §66 C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa §385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa §387 ods.1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle platnej právnej úpravy je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom obmedzené na obdobie, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod.. V prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne vzdelanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

9. Podľa §78 Zákona o rodine je možné meniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom, len ak sa zmenia pomery; okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Platná právna úprava neumožňuje meniť právoplatné súdne rozhodnutia; v prípade vyživovacej povinnosti vzhľadom na to, že sa ustanovuje povinnosť plniť peňažné sumy aj do budúceho obdobia, kedy môže dôjsť ku zmene pomerov, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo. Zákon o rodine aj Civilný sporový poriadok umožňujú zmeniť právoplatný rozsudok na základe relevantnej zmeny pomerov, rozhodujúcich pre určenie výživného. V konaní, v ktorom sa navrhuje zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom, si súd všíma rovnaké okolnosti, ako v konaní o určenie výživného; porovnáva ich stav ku dňu rozhodnutia o výživnom a ku dňu žiadanej zmeny rozhodnutia. Súd musí skúmať podľa §75 ods. 1 Zákona o rodine schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby, pod ktorými sa rozumie vek, zdravotný stav, vzdelanie, aktuálne pomery, objektívna možnosť dosahovať čo najvyšší príjem vlastným pričinením aj dôvody, pre ktoré povinný rodič nedosahuje príjem, postačujúci nielen na uhrádzanie nákladov vlastných potrieb, ale i potrieb maloletého dieťaťa. Zákon o rodine to vyjadruje v §75 ods. 1 veta druhá slovami: „...na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; a rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.“

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu, ktorého súčasťou je aj rozvodový spis rodičov maloletého dieťaťa, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver; rozhodnutie vychádza zo správne zisteného skutkového stavu: súd vyhodnotil príjmy a výdavky na strane matky aj otca, zhodnotil zmenu pomerov za obdobie posledných troch rokov, kedy došlo k

poslednej úprave výživného pre maloletú. Zdôraznil zmenu pomerov na strane maloletej, správne ustálil výšku výživného, rešpektoval potreby a záujmy maloletej. Otcou navrhované určenie výživného vo výške 150,-Eur na maloletú je nízke vzhľadom na súčasné potreby maloletej a na dobu, ktorá uplynula od poslednej úpravy výživného s prihliadnutím na jeho postoj, keď okrem súdom stanoveného výživného na výživu maloletej prispieva len minimálne a s maloletou sa nestretáva.

Výživné má spotrebný charakter; maloleté dieťa potrebuje každodenne na zabezpečenie svojich potrieb určité finančné prostriedky. Osobná starostlivosť oň, ako aj finančná ťarcha tak spočíva najmä na matke; matka ako rodič, ktorá má zverenú maloletú do osobnej starostlivosti, sa stará o ňu každodenne; zabezpečuje bývanie, stravu, oblečenie, obuv, zdravotnú starostlivosť, školské potreby, mimoškolské aj voľnočasové záujmy; kolízny opatrovník v jej starostlivosti nezistil žiadne pochybenia a nedostatky. Takáto starostlivosť v podobe naturálií nahrádza finančné plnenie, ktoré je na druhej strane povinný platiť druhý rodič, ktorý maloleté dieťa nemá zverené do svojej starostlivosti. Matkin príjem podľa potvrdenia jej obidvoch zamestnávateľov predstavuje 632,-Eur, poberá daňový bonus a rodinné prídavky na maloletú; príjem otca predstavuje 904,-Eur, čo je o 1/3-inu viac ako priemerný mesačný zárobok matky.

Hoci okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, nie všetky ním vykonané dôkazy našli odozvu v písomnom vyhotovení jeho rozhodnutia; jeho skutkové zistenia a aj závery právne sú však správne. Z obsahu spisu je zistiteľné, že príjem matky v čase posledného rozhodnutia predstavoval cca 400,-Eur netto mesačne, príjem otca predstavoval cca 440,-Eur netto mesačne a maloletá navštevovala 4. ročník základnej školy, t.j. prvý stupeň základnej školy. V súčasnosti príjem matky predstavuje 632,-Eur netto mesačne a príjem otca predstavuje 904,-Eur netto mesačne; maloletá navštevuje predposledný ročník povinnej školskej dochádzky. Z uvedeného možno konštatovať, že príjem otca sa zvýšil dvojnásobne, príjem matky o približne 200,-Eur; zvýšenie výživného s prihliadnutím na zmenu pomerov na strane maloletej zo sumy 125,- Eur na 230,-Eur je správne, keďže nepredstavuje ani dvojnásobné zvýšenie pôvodnej sumy.

11. Odvolacie námietky otca, že okresný súd diskriminačne nahliadal na výdavky matky a na výdavky otca, neskúmal potencionalnu schopnosť matky dosiahnuť vyšší príjem s prihliadnutím na jej produktívny vek a vzdelanie, hoci je v súčasnosti onkologickým pacientom, nadobudnutie 3-izbového bytu do výlučného vlastníctva matky, čím sa mali jej pomery od posledného rozhodnutia zlepšiť a nepreukázanie nákladov maloletej, nie sú dôvodné. Aj bez hlbšieho dokazovania je odvolaciemu súdu známe, že v adolescentnom veku maloleté deti rýchlo rastú a dospievajú, mení sa ich fyziognómia i celkový telesný vzrast, čím nepochybne rapidne a významne vzrastajú nároky na oblečenie a obuv, na stravu, ale i na hygienické potreby a záujmy maloletého dieťaťa.

12. Neobstojí argument otca, že matka umelo vykonštruovala výdavok maloletej na stravu vo výške 30,-Eur, ktoré platí svojej matke; vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu majú predovšetkým jeho rodičia, a v podobe finančného príspevku najmä rodič, ktorý nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti. Výpomoc zo strany starých rodičov nie je oprávneným nárokom, ale len morálnou povinnosťou; vzhľadom na to, že stará matka zo strany matky je starobnou dôchodkyňou, hoci matka maloletej nepreukazovala príjem starej matky, je pochopiteľné, že pri výdavkoch na bývanie, stravu, zdravotný stav atď. nemožno od starej matky žiadať poskytovanie aj finančných služieb pre maloleté dieťa, ktoré má zarábajúceho rodiča; príprava stravy sama o sebe je časovo i finančne náročná. Otec maloletej tvrdil, že jeho rodičia prispievajú maloletej nezištne, avšak nijako tieto tvrdenia ani v priebehu prvoinštančného konania, ani v priebehu odvolacieho konania nekonkretizoval; i keď tvrdil, že jeho rodičia finančne maloletej prispievajú, neuviedol žiadnu sumu, ani bližšie skutočnosti, ktoré by takéto jeho tvrdenie preukazovali.

13. Týmto odvolací súd zodpovedá aj na odvolaciu námietku otca, že dcéra sa s ním nechce stretávať, preto sa o ňu osobne nestará; otec netvrdil a ani nepreukazoval žiadne skutočnosti, ktoré by dosvedčovali, že má záujem participovať na osobnej výchove maloletej; uspokojil sa len s konštatovaním, že maloletá ho nateraz odmieta.

14. Nedôvodná je aj odvolacia námietka otca, že okresný súd nezohľadnil ďalší príjem matky v podobe prídavku na dieťa a daňového bonusu; uvedené nároky sú sociálnym nárokom maloletého dieťaťa v podstate bez ohľadu na príjem obidvoch rodičov. Sumy vo výške cca 23,-Eur a cca 25,-Eur (otec uvádzal sumy v roku 2020, t.j. po rozhodnutí okresného súdu) tiež nie sú skutočnosťami, ktoré by boli dôvodom pre zmenu rozhodnutia okresného súdu ohľadom výšky výživného.

15. Krajský súd sa stotožňuje s odôvodnením okresného súdu aj ohľadom nákladov otca na domácnosť; z obsahu spisu vyplýva, že otec je podielovým spoluvlastníkom bytu v 1/2 spolu so svojou priateľkou. Spoluvlastník je v zmysle Občianskeho zákonníka povinný starať sa o svoje vlastníctvo; v tomto kontexte neobstojí dohoda otca s priateľkou, že všetky náklady ohľadom služieb, spojených s užívaním bytu v ich podielovom spoluvlastníctve, bude hradiť výlučne on, pričom jeho priateľka bude platiť len 30,-Eur (na pojednávaní tvrdil 25,-Eur) na elektrickú energiu a všetky ostatné náklady do domácnosti a náklady na ich spoločné voľnočasové aktivity; tomuto tvrdeniu otca neuveril ani krajský súd, pretože otec následne vyčíslil svoje mesačné náklady na stravu (180,-Eur), na PHM do osobného motorového vozidla priateľky (20,-Eur), na svoju motorku, využívanú ním výlučne ako hobby (cca 27,- Eur), na svoje oblečenie (30,-Eur), na svoj internet a telefón a ďalšie. Tieto jeho tvrdenia sú v príkrom rozpore s jeho predchádzajúcim vyjadreniami, že všetky ostatné náklady platí jeho priateľka, ako aj s jeho negatívnym stanoviskom voči správaniu matky ohľadom zabezpečovania oblečenia a obuvi pre maloletú.

Okrem toho otec v odvolaní zotrváva na konštatovaní, že jeho príjem predstavuje 780,-Eur netto mesačne a jeho výdavky tento príjem presahujú; z obsahu spisu ale vyplýva, že jeho zamestnávateľ vystavil okresnému súdu potvrdenie o čistom mesačnom príjme otca vo výške 904,-Eur (č.l. 76); jeho oprávnené výdavky zrozumiteľne a prehľadne rozpisal prvoinštančný súd.

16. Odvolací súd sa tiež stotožňuje s vyjadrením matky maloletého dieťaťa k odvolaniu, že výdavok otca na platbu hypotekárneho úveru na kúpu bytu ako aj na platby za služby spojené s užívaním bytu nie je jeho výlučným výdavkom, pretože má povinnosť sa na ňom podieľať aj jeho priateľka ako spoluvlastníčkou tejto nehnuteľnosti. Iná dohoda o platbách za byt prichádza do úvahy len za predpokladu, že neohrozuje možnosť platiť výživné na maloleté dieťa.

Okresný súd teda správne konštatoval náklady, resp. výdavky obidvoch rodičov v porovnaní s ich príjmami v minulosti a v súčasnosti a s výdavkami maloletého dieťaťa; odvolací súd len dopĺňa, že v čase posledného rozhodnutia v roku 2016 maloletá navštevovala 4. ročník základnej školy, t.j. prvý stupeň; v kontexte uvedeného je nedôvodná aj odvolacia námietka otca, že maloletá navštevuje rovnaký stupeň základnej školy ako v čase posledného rozhodnutia.

17. Pozornosti odvolacieho súdu neušla skutočnosť, že otec v odvolaní namieta platenie za uskladnenie pupočníkovej krvi matkou, ktoré podľa tvrdenia otca platí matka mesačne, pričom zo spisu vyplýva, že platba cca 20,-Eur je platená matkou ročne.

18. Krajský súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že otec obhajuje potrebu vyfinancovania svojich záľub (držba a prevádzkovanie motorky za cca 30,- Eur mesačne), pričom spochybňuje záľuby maloletého dieťaťa, ktoré matka uviedla v podstate ako jediné - akvaristika.

19. Za potrebné považuje krajský súd zdôrazniť aj, že je všeobecne známe, že absolvovanie vyšetrení v stomatologickej ambulancii je finančne nákladné; je potrebné nielen vzhľadom na estetický vývin dieťaťa, ale predovšetkým za účelom jeho správneho zdravotného vývinu. Zo spisu vyplýva, že maloletá má predpísaný zubný strojček na horný aj dolný chrup a návštevy u stomatológa prebiehajú približne každé dva mesiace a sú hradené výlučne matkou. Podľa predložených listinných dokladov sú tieto náklady takmer vo výške určeného výživného od otca, resp. výživné od otca stačí len na zaplatenie dvoch návštev u zubnej lekárky. Spochybňovanie potreby okresným súdom stanovenej výšky výživného je teda len s poukazom na vyššie uvedené irelevantné.

20. Matka v odvolacom konaní predložila listinný doklad o tom, že jej bol priznaný status osoby ťažko zdravotne postihnutej s mierou postihnutia 80%; túto listinu krajský súd nepovažoval za novotu v konaní, ale len za doklad, potvrdzujúci skutočnosti tvrdené matkou pred okresným súdom ohľadom jej vážneho zdravotného stavu vo vzťahu k onkologickému ochoreniu. Priznanie statusu zdravotne ťažko postihnutej osoby a vydanie preukazu ZŤP je administratívnym rozhodnutím, ktorá skutočnosť nemení nič na zistení skutkového stavu okresným súdom, má deklaratórny charakter a neznamena, že matka má vyšší príjem alebo že by jej príjem klesol; nevyplýva z neho ani, že by matke bol priznaný invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania postupoval správne, správne určil výšku zvýšeného výživného; určenie počiatku zmenenej vyživovacej povinnosti žiaden z účastníkov nenamietol; vyplýva z neho, že otec bude vyššie výživné platiť len od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zvýšení výživného. Odvolaním napadnutý

rozsudok má všetky náležitosti podľa §220 C.s.p., je dostatočne presvedčivý, preskúmateľný a zrozumiteľný, odvolací súd nevidel žiadne dôvody na jeho zmenu (§388 C.s.p.), ani zrušenie (§389 C.s.p.); preto ho v plnom rozsahu potvrdil (§387 ods. 1, 2 C.s.p.), a to aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým.

22. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa §52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).